

1. Nádraží
2. Most
3. Mlýn a řeka
4. Kostel
5. Mokrád
6. Památný dub
7. Cihelna
8. Janečkova vila
- 9. Infocentrum**

Stezka o délce 5,5 km vás seznámí s historií a přírodními zajímavostmi Týnce a okolí. Část stezky vede terénem.

Geocaching

1. Geocaching úvod
2. Obtížnosti keší
3. Velikosti keší
4. Tradiční keší
5. Multicache
6. Unknown, Mystery keš
7. Wherigocache
8. Lettercache
9. Earthcache

Manufaktura týnecké kameniny

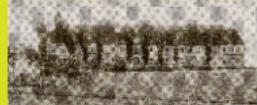
Na přelomu let 1791–1792 se v Týnci nad Sázavou z iniciativy Františka Josefa hraběte z Vrtby usídnila manufaktura na výrobu kameniny, která si díky rostoucí kvalitě zpracování a výzdoby dobyla název týnecká kamenina.

S přibývajícími zákazníky a prodejními pobočkami hrad a okolní budovy přestávaly stačit zvyšující se produkci. Proto v roce 1812 vystavila nová budova, kam se manufaktura přestěhovala. Pro domácí trh i ostatní země Rakouska se tu vyráběly nejrůznější druhy bílého, modrého, zeleného i pozlaceného a malovaného nádobi. Za ně sklidila kameninu v letech 1829–1845 množství čestných cen a uznání na průmyslových výstavách v Praze i Vídni. To již však od roku 1830 vedl provoz Jan Karel z Lobkovic, jemuž bezdětný hrabě z Vrtby manufakturu odkázal. Postupně se ovšem začaly projevovat nepříznivé ekonomické vlivy, protože materiál na výrobu se dovážel z daleka a rostly i další vstupy a výdaje na dopravu. Rovněž doba se změnila a kameninové nádobi přestávalo být v kurzu. V roce 1866 tak po krátkém intermezzu s produkci kameninových drenážních trubek její existence skončila.

Bývalá manufaktura na výrobu týnecké kameniny z r. 1812 (dnes státní hotel na počátku 20. let 20. století) (Muzeum Týnce nad Sázavou)

Nevyužitou budovu se konopišťská vrchnost pokusila habidnout na vojenský špitál, posléze na ústav pro duševně

Architektonický návrh výstavby hotelu v Týnci z roku c. 1910 (Muzeum Podblanicka)

choré a ženskou věznici. V roce 1887 kupil panství následník trůnu František Ferdinand d'Este, nechal manufakturu upravit na hotel. Státním hotelom zůstala i po vzniku samostatného Československa v roce 1918, kdy se tu provozovala i hospoda a biograf.

Po 2. světové válce se hotel dostal do vlastnictví týneckého místního národního výboru, který na opravu a rekonstrukci zanedbané stavby neměl prostředky. Koncem 50. let 20. století budovu předal do správy Metalurgických závodů (bývalá slévárna), jež si tu zřídily svůj kulturní dům, hojně navštěvovaný obcany z blízkého i vzdáleného okolí. Po roce 1989 zhoršující se ekonomická situace postupně donutila Metaz prodat vše nesouvisející s výrobou. Na prahu 21. století se tak „kultúrák“ stal Společenským centrem s novým soukromým vlastníkem, který usiluje o jeho povolení a rozvoj. Od jara 2007 tady sídlí i nové Infocentrum.

Týnec nad Sázavou keramika, růženkový porcelán, výroba 1830–1840.
Soukromý majetek. (foto z archivu L. Váňové)

Váza z podblanického smetanového porcelánu, černé stříbrné dekor, výroba Klínice, počátek 20. století, Týnec nad Sázavou 1830–1840.
Soukromý majetek. (foto Muzeum Podblanicka)

Pohlednice týnecké kameniny

Earthcache (někdy též familiárně nazývaná zeměkášem)

je zvláštní typ virtuální keše, jejímž posláním je vzdělávání v geologii. Zakládá se v místech s geologickou či jinou zajímavostí týkající se naší Země. Úkolem návštěvníka není najít fyzickou schránku (ta neexistuje), ale dojít na dané souřadnice, zjistit podrobnosti dané autorem keše. Vždy záleží na práci autora, jaké podmínky odloží keše stanovi.

[Blížší informace na www.geocaching.cz](http://www.geocaching.cz)

Vlastivědný klub děkuje

Pavlu Kadeřábkovi, Pavlu Korcovi, Janu Krausovi, Vojtěchu Oktábcovi, Lucii Onderčaninové, Magdaléně Timplové, Kateřině Tomáškové, Jiřímu Urbancovi, Lence Útratové, Evě Vyskočilové a Ladislavu Žižálovi

za jejich nezištnou pomoc, bez níž by stezka nemohla vzniknout.

Současně děkujeme všem organizacím i jednotlivcům, kteří se podíleli na přípravě a tvorbě této stezky.